

Vabariigi Valitsuse määruse „Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2007. a määruse nr 262 „Riigisaladuse ja salastatud välisteabe kaitse kord“ muutmise“ eelnõu seletuskirja lisa

Vabariigi Valitsuse määruse „Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2007. a määruse nr 262 „Riigisaladuse ja salastatud välisteabe kaitse kord“ muutmise“ eelnõu kooskõlastustabel

Välisministeerium		
N r	Märkuse või ettepaneku sisu	Arvestatud/mittearvestatud
1.	Eelnõuga muudetakse Vabariigi Valitsuse 20. detsembri 2007. a määruse nr 262 „Riigisaladuse ja salastatud välisteabe kaitse kord“ (edaspidi RSVKK) § 5 lõike 1 punkte 22 ja 23. Palume eelnõu seletuskirjas selgitada, kas püsiva kriisiülesandega täidesaatva riigivõimu asutuse koostatud kriisiplaanid on riigisaladuseks RSVKK § 5 lõike 1 punktide 22 ja 23 alusel. Seejuures palume täpsustada, mida on nimetatud sätetes mõeldud koondteabe all. Välisministeerium (sh välisesindused) on koostanud kriisiplaanid, mis sisaldavad peamiseid ohte (väliesindustel eelkõige asukoha riigist tulenevad ohud) ja tegevusi antud ohuolukordade leevendamiseks ning lahendamiseks. Kriisiplaanid on asutusesiseseks kasutamiseks tunnistatud teave ning nendega on seatud ülesandeid teenistujatele, kellel puudub riigisaladuse luba. Mitmes välisesinduses puudub võimalus töödelda salastatud teavet, sest puudub turvaala. Sellest tulenevalt oleks vaja täpsustada koondteabe mõistet.	Arvestatud. Seletuskirja on täiendatud.

	Näiteks, kas loeme koondteabeks Välisministeeriumi peamaja kriisiplaani koos välisesinduste kriisiplaanidega, võimearenduste kava, riskianalüüsi, haavatavuste analüüsi, ohustsenaariumid. Pragu on need eraldi dokumendid, millest osad on riigisaladus ja osad asutusesiseseks kasutamiseks tunnistatud teave. Välisministeeriumi hinnangul peaksid kriisiplaanid olema asutusesiseseks kasutamiseks tunnistatud teave, sest salastatud teabena ei täida nad oma eesmärki. Kriisiplaanide asutusesiseseks kasutamiseks tunnistamine ei kahjusta Eesti Vabariigi julgeolekut ning kriisi lahendamisele aitab kaasa eelkõige see, kui seda lahendavad inimesed (kellest osadel ei ole riigisaladuse luba) teavad oma ülesandeid.	
Kaitseministeerium		
N r	Märkuse või ettepaneku sisu	Arvestatud/mittearvestatud
1.	Eelnõu § 1 punktiga 10 asendatakse määruse nr 262 § 26 lõike 5 esimeses lauses tekstiosa „Eriolukorra, erakorralise seisukorra, kõrgendatud kaitsevalmiduse, sõjaseisukorra, mobilisatsiooni ja demobilisatsiooni“ sõnadega „Eriolukorra ja riigikaitse kriisiolukorra“. Kriisiolukorra ja riigikaitse seaduse kohaselt ei pea mobilisatsiooni ja demobilisatsiooni ajal olema riigikaitse kriisiolukord kehtestatud, kui ei ole täidetud teatud riigikaitse kriisiolukorra tingimused. Seetõttu palume eelnõu seletuskirjas antud sätte selgitusse lisada täpsustus, et sättes kavandatud erisus kohaldub ka juhul, kui mobilisatsiooni ja demobilisatsiooni ajal ei loeta riigikaitse kriisiolukorda tekkinuks. Juhime tähelepanu, et eelnõu	Arvestatud. Eelnõu on täpsustatud, samuti täiendatud seletuskirja. Punktide 9 ja 10 (muudetud numeratsioonis punktid 10 ja 11) kohta on seletuskirjas märgitud, et nende punktidega tehakse määruses terminoloogilised muudatused (vt seletuskirja lk 2).

	seletuskirjas puudub eelnõu § 1 punktide 9 ja 10 selgitus. Palume see lisada.	
2.	Lisaks palume kaaluda eelnõu täiendamist järgmiste sätetega. Palume täiendada eelnõu § 1 punktidega 11 ja 12 järgmises sõnastuses: „11) paragrahvi 26 lõike 5 esimest lauset täiendatakse pärast sõnade „asutuse juhi“ sõnadega „või tema volitatud isiku“; 12) paragrahvi 26 lõike 5 kolmas lause tunnistatakse kehtetuks.“. Selgitame, et Kaitseväge näitel on täiendus vajalik olukordades, kus Kaitseväge täidab ülesandeid riigikaitse kriisilukorra ajal, mil üksused paiknevad erinevates operatsioonikeskkondades. Sellistes olukordades peab ajutise või liikuva turvaala kasutusele võtmine olema võimalikult paindlik, koormamata asutuse juhti, kelleks Kaitseväge näitel on Kaitseväge juhataja. Üksuste maastikul paiknemisel on operatsioonikeskkonnast kõige parem ülevaade konkreetsel üksusel, kes saab hinnata maastiku, hoone vms eripära ning Kaitseväge juhataja poolt volitatud ülem saaks koheselt enda üksusele suulise korralduse alusel vajadusel kasutusele võtta ajutine turvaala, seda selleks sobivas kohas ja ajal. Teadaolevalt ei ole seda nõuet – „Asutused, kelle tegevus eeldab nimetatud olukordades liikuva või ajutise turvaala loomist, peavad kajastama sellekohase info asutuse ja teiste tasandite, näiteks maakonna ja ministeeriumi kriisiplaanides ning teavitama sellest kooskõlastavat asutust“ – praktikas rakendatud ning ei ole ka mõistlik sellist nõudmist seada, kuivõrd ajutiste ja liikuvate turvaalade kasutusele võtmine	Mittearvestatud. Kavandatavad muudatused puudutaksid lisaks Kaitseministeeriumi valitsemisalale ka teisi asutusi, mistõttu vajavad ettepanekud täiendavat analüüsi ja arutelu asjaomaste ministeeriumide ning nende valitsemisala asutustega, sealhulgas ametlikku kooskõlastamist. Riigikantselei kaalus esitatud ettepanekuid, kuid eelnõu kiireloomulisuse tõttu ei ole võimalik neid käesoleva eelnõu raames arvestada. Kaitseministeeriumi ettepanekuid on võimalik täiendavalt käsitleda RSVKK järgmiste muudatuste ettevalmistamisel, eelkõige koostöös Justiits- ja Digiministeeriumi ning Siseministeeriumiga.

	nimetatud olukordades ei ole alati etteplaneeritav. Lisaks ei pruugi rahuajal etteplaneeritud alad riigikaitsealise kriisiolukorra ajahetkel olla enam kasutatavad. Töötleva üksuse julgeoleku tagamisel on oluline arvestada ka teadmishajaduse põhimõttega ning ei ole põhjendatud, et erinevate tasandite kriisiplaanides on kajastatud teise töötleva üksuse liikuva või ajutise turvaala asukoht. Samuti ei ole antud olukorras kooskõlastava asutuse teavitamine asjakohane.	
--	---	--